

Vuorotteluvapaa alkamassa

Viime kirjeestä on jo ehtinyt kulua joltinenkin tovi, ja asuinmaakin on vaihtunut. Nyt on kohdallani yksi kokonainen työkausi Mongoliassa päättynyt. Olen nyt Suomessa odottavalla mielellä tulevaisuuden suhteen, katsomassa mitä tuleman pitää. Siitä on reilut neljä vuotta kun lähdin tälle työkaudelle. Maaliskuussa 2015 saavuini Mongoliaan, sillä kertaa itselleni aivan uusien ihmisten pariin. Työviisumi oli saatu Dundgobin seurakunnan kautta. Sieltä löytyi sympaattinen porukka, ja vähitellen tutustuimme toisiimme. Tykkään edetä hitaasti tutustumalla ihmisiin ja heidän ajatuksiinsa. Homma jäi Mongolian parlamenttivaalien jälkeen hiukan kesken, kun uusi hallitus kiristi uskonnollisten työlupien saamista. Ainakin sen verran hedelmää sieltä tuli, että Dundgobin silloinen vetäjäpariskunta on nyt opiskelemissa teologiaa Ulaanbaatarin yhteiskristillisessä raamattukoulussa.

Koska meillä on hanketyötä Arhangain maakunnassa, muutin sinne. Siellä tykkäsin ehkä eniten olla tällä työkaudella. Arhangaisissa on vanhoja tuttuja, kaunis luonto ja eteenpäinmenevä paikallisjohtoinen seurakunta. Vielä on aikaista arvioida, mikä oli parasta tällä työkaudella. Mutta ehkä itselle merkittävin asia oli Arhangain seurakunnan yhteyteen perustamamme raamattukoulu, jolla on opetusta yksi viikko neljä kertaa vuodessa. Mukaan tulivat käytännössä kaikki maakunnan seurakunnat taustasa riippumatta, mikä on rakentanut yhteyttä oman läänin sisällä.

Enimmät läksiäiset pidettiin jo joulukuussa, jolloin minun alunperin piti tulla Suomeen. Ulaanbaatarissa pidimme vielä pienet muistamiset seurakunnassa ja hanketoimistollamme huhtikuussa. Suunnitelmat muuttuivat sen verran, että jäin lopettamaan joitain keskeneräisiä työtehtäviä keväksi, ja aika hyvin ne tulivatkin pakettiin. Kotiin Suomeen pääsin vapuksi.

Suunnitelmien muutos aiheutti myös muutoksia seurakuntavierailuihin. Homma eteni siten, että jätin jo viime vuoden lopulla anomuksen vuorotteluvapaasta elokuusta alkaen. Tarkoitus oli vieraillla seurakunnissa keväällä 2019, ja sitten pitää taukoa. Vierailuja ehdittiinkin jo sopia, ja sitten jouduimme perumaan ne. Vuorotteluvapaa on kuitenkin samaan aikaan edennyt, ja tällä hetkellä asiat ovat menossa siihen suuntaan, että jäisin juhannuksesta vuosilomille ja sen jälkeen välittömästi vuorotteluvapaalle. Palaisin Kylväjän töihin täällä kotimaassa noin helmikuun puolivälistä alkaen. Selvittelemme parhaillaan miten seurakuntavierailut voisi järjestää tuolloin. Mutta valitettavasti en näytä pääsevän vierailuille lainkaan tämän vuoden puolella ☹️. Sillä ajatuksella, että on varmastikin parempi, että pidän lomat ja vapaat siten kuin ne on sovittu.

Tervetuloa Kylväjän kesäpäiville

Koitamme järjestää renkaan tapaamisen Kylväjän kesäpäiville Hyvinkäälle. Kesäpäiviä vietetään viikkoa ennen Juhannusta eli 14.-16.6. siten, että päätapauhtumat järjestetään Hyvinkään kirkossa Hämeenkatu 16, lähetysnäyttely ja ruokailut seurakuntakeskuksessa kirkon vieressä ja useimmat kanavat ja pienemmät tapauhtumat Hämeenkadun koululla. Olen mukana Hämeenkadun koululla lauantaina 15.6. Lähetit lavalla tapauhtumassa, oma osuuteni alkaa noin klo 10. Mikan renkaan kokoontuminen on samoin Hämeenkadun koululla (Hämeenkatu 36) lauantaina klo 14 alkaen. Koitan myös päivystää satunnaisesti jurmassa ja liikun muuten alueella. Tapaamisiin!

Paluumuuttajan tunnelmia

Neljä vuotta tuntuu kuluneen hurjan nopeasti. Kovin paljoa en ole vielä ehtinyt sulatella ja arvioida työkautta, ehkä sen aika tulee vielä. Mutta selvästikin seurakunnalliset edistysaskeleet tulevat ensimmäisiksi mieleen: Arhangain seurakuntakoulu jota sain olla aloittamassa, sekä tämän kevään osalta Ulaanbaatarin seurakunnan aikuisten ja nuorten Alfa-kurssit, joiden

valmisteluja olen enempi seurannut enemmän kuin tehnyt.

Näin ensi alkuun on ollut sillä lailla vähän pöppöroinen olo, että on järjestettävä tavallisia arkirutiineja kuntoon, etsittävä tavaroita pakkauslaatikoista, mielen on palauduttava tiiviistä ja hiukan ylipitkäksi venyneestä työkaudesta, ja opeteltava käyttämään uusia härpäkkeitä, kuten uutta kännykkää. Jo aikanaan lähetyskurssilla opetettiin, että muutoksiin tulee useimmiten alkuun positiivinen sopeutumisvaihe, ja itsellä taitaa olla se vaihe vielä menossa. On ollut tosi mukavaa tavata pikkuhiljaa tuttuja ja kavereita, sekä kollegoja ja käydä omalla toimistolla järjestämässä asioita. Vähitellen sitten arki tulee ja tämä alun Suomi-romanttinen vaihe muuttuu arjeksi.

Kentälle jäivät Janne ja Ella Henriksson, joiden kanssa teimme viestikapulan vaihtoa jo viime vuoden loppukeväästä asti. Kotimaahan palattuani olen ollut lääkärin määräämällä palautumislomalla ja pitänyt muutaman ylimääräisen vapaapäivän niin etten ole kovinkaan paljoa seurannut kentän tuoreimpia tapahtumia, mutta eiköhän siellä hyvin pärjällä.

Mahdollista kentälle palaamista ovat monet jo ehtineet kyselemään. Nyt on kyllä vielä aivan liian aikaista sanoa mitään tarkkaan, mutta itseni tuntien luulisin olevani Suomessa vähintään vuoden, mutta luultavammin ainakin ensi vuoden loppuun. Varmastikin jatkokin sitten vähitellen selviää.

Tapaamisiin ja siunausta sinulle ja suuret kiitokset sinulle, joka olet ollut mahdollistamassa tätä kaikkea!

Rukouksiinne:

- Kiitos näiden 4 vuoden ajan tapahtumista, ystäivistä ja varjeluksesta.
- Oma kotimaahan sopeutuminen, oman paikan ja seurakuntayhteyden löytyminen.
- Rakentava vuorotteluvapaa.

- Janne ja Ella Mongoliassa.
- Mongolian seurakunnat, niiden vetäjät ja seurakuntalaiset.

T: Mika (29.5.2019)

Yläkuva noin vuodelta 1998. Vasemmalla vaaleahiuksinen Marja-Kaarina Marttila.

Keskellä 2019, vammaiskomitean aktiivi toi vammaisten läksiäislahjat. Hän on myös para-maailmanmestari, lajit kuulantyyöntä ja keihäänheitto.

Alla 2019 urheiluprojektin suunnittelua 2019.

Lähetysyhdistys Kylväjä

Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs, TIKKURILA
p. 09 2532 5400

Postiosoite: Lähetysyhdistys Kylväjä
PL 188, 01301 VANTAA
Toimisto avoinna klo 9.30–16.00.

www.kylvaja.fi
kylvaja@kylvaja.fi

Pankki: IBAN FI57 4405 0010 0212 96 BIC ITELFIHH
Rahankeräyslupa: www.kylvaja.fi/lahjoita